

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: **1/ J. S.**, nar. X., **2/ A. S.**, rod. S., nar. X., obaja bytom N., práv. zast. K. advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom N., proti žalovanému: **Obvodný pozemkový úrad v Námestove**, Námestie Antona Bernoláka 381/4, Námestovo, *za účasti: J. S., nar. X., bytom R.*, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. 2010/00493 Gaz zo dňa 08.07.2010, na odvolanie žalobcov proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/87/2010-43 zo dňa 30. marca 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/87/2010-43 zo dňa 30. marca 2011 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Žiline napadnutým uznesením zastavil konanie žalobcov o žalobe, ktorou sa domáhali preskúmania zákonnosti rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu v Námestove č.: 2010/00493 Gaz zo dňa 8.7.2010. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Dôvodom zastavenia konania bolo, že žalobcovia nie sú aktívne procesne legitimovanými na podanie žaloby, keďže neboli účastníkmi správneho konania. Aktívne

procesne legitimovaná je podľa názoru krajského súdu fyzická a právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Súd z obsahu správneho spisu zistil, že napadnuté rozhodnutie bolo žalobcom v prvom a druhom rade doručené ako splnomocneným zástupcom M. Š. Prípísom zo dňa 11.1.2011 súd u žalovaného zisťoval, či žalobcovia vystupovali v správnom konaní ako splnomocnení zástupcovia účastníka správneho konania M. Š., nar. X. Dňa 19.1.2011 prijal súd odpoveď žalovaného, kde uviedol, že žalobcovia vystupovali v správnom konaní ako jeho splnomocnení zástupcovia. Napriek tomu, že M. Š. udelil plnú moc žalobcom a oni následne splnomocnili advokátsku kanceláriu K., s.r.o. v žalobe označili samých seba za žalobcov. V žalobe žalobcovia neuvádzajú skutočnosti, z ktorých by vyplývalo, že oni sami sa cítia byť ukrátení na svojich právach, teda súd pri viazanosti rozsahom a dôvodmi uvedenými v žalobe neskúmal, či s nimi nemalo byť konané ako s účastníkmi konania a to aj v súvislosti s odpoveďou žalovaného na prípis zo dňa 11.1.2011.

Vychádzajúc z obsahu žaloby mal súd za to, že nielenže žalobcovia nie sú aktívne a procesne legitimovaní na podanie žaloby, keďže označili samých seba za žalobcov, ale zároveň nemohlo dôjsť k ukráteniu na právach žalobcov ani M. Š., keďže v druhom bode napadnutého rozhodnutia bolo vylúčené potvrdenie nadobudnutia vlastníctva k tým pozemkom, ku ktorým žalobcovia ako splnomocnení zástupcovia M. Š. vzniesli námietku.

Následne bolo v tomto podiele, v ktorom návrh na vydanie bol zamietnutý vo výroku 2 napadnutého rozhodnutia notárskou zápisnicou N 83/2010 osvedčené nadobudnutie vlastníctva vydržaním D. S.

Ohľadne okolnosti, pokiaľ sa žalobcovia domnievajú, že napadnutým rozhodnutím bolo potvrdené vydržanie k rovnakým pozemkom, ku ktorým bolo vydržanie osvedčené notárskou zápisnicou, krajský súd skonštatoval, že tento bod žaloby nespadá pod jeho právomoc, keďže súdy v správnom súdnictve (s výnimkou podľa ustanovenia § 250i OSP a § 250v OSP) rozhodujú podľa skutkového a právneho stavu v dobe vydania rozhodnutia a súd v správnom súdnictve nie je oprávnený rozhodovať spory o vlastnícke právo, ktoré sú príslušné prejednávať a rozhodovať súdy v civilnom súdnom konaní podľa tretej časti OSP.

Proti vyššie označenému uzneseniu podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia v 1/ a 2/ rade. Namietali, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov

k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď v citovanom uznesení uviedol, že žalobcovia neboli procesne legitimovaní. Nedostatok súdu pri posudzovaní procesnej legitimácie žalobcov vidia v jednostrannom postupe súdu smerom k žalovanému. Pokiaľ by v tejto veci písomne vyzýval žalobcov, zistil by, že žalobcovia ku dňu podania žalobného návrhu boli účastníkmi správneho konania vedeného pred Obvodným pozemkovým úradom v Námestove. Ďalej namietali, že M. Š. nar. X. zomrel X. J. S. nar. X. je bratrancom M. Š. nar. X. a dňom smrti M. Š. sa stal J. S., t.j. žalobca, zákonným dedičom menovaného. Matka M. Š. T. Š. a otec J. S. J. S. nar. X. sú vo vzťahu brata a sestry. Na základe uvedeného sa žalobcovia M. Š. so svojou manželkou A. S. rod. S. stali zo zákona účastníkmi sporného správneho konania, oprávnení k podaniu predmetného žalobného návrhu. Žalobcovia po preukázaní aktívnej legitimácie v predmetnom súdnom konaní boli na svojich právach ukrátení rozhodnutím a postupom správneho orgánu. Na základe písomných prehlásení je nesporné, že D. S. splnila podmienku potrebnú k nadobudnutiu pozemkov vydržaním, keď tieto od r. 1998 užívala nepretržite dobromyseľne ako svoje vlastné. Je zrejmé, že nadobudla vlastnícke právo len v jednej tretine k celku, pričom nemohla tieto užívať len na tejto časti, ale užívala pozemok ako celok. Preto pozemok nemohla užívať iná fyzická osoba, teda J. S. tak ako to je uvedené v rozhodnutí zo dňa 8.7.2010 č. 2010/00493 Gaz. J. S. nar. X. na základe uvedeného nesplnil základnú podmienku potrebnú pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním k sporným pozemkom, keďže tieto neužíval.

So zreteľom na uvedené skutočnosti žalobcovia žiadali, aby odvolací súd zrušil uznesenie Krajského súdu v Žiline a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

K odvolaniu žalobcov sa vyjadril vedľajší účastník J. S. nar. X. Uviedol, že uznesenie krajského súdu považuje v celom rozsahu za správne, vydané v súlade s obsahom spisov, kde sú správne aplikoval podľa jeho názoru právny predpis. Plne sa s týmto názorom súdu stotožnil a zastáva názor, že žalobcovia nie sú aktívne legitimovaní na podanie predmetnej žaloby o preskúmanie postupu rozhodnutia správneho orgánu.

V zmysle § 250i ods. 1 OSP bol pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia a žalobcovia neboli dňa 8.7.2010 kedy bolo vydané žalované rozhodnutie účastníkmi konania, ale len zastupovali spoluvlastníka M. Š. Tvrdenie žalobcu v 1/ rade, že je ako zákonný dedič právnym nástupcom M. Š. nie je pravdivé. Jeho nebohý otec V. Š. nar. X. bol mladším bratom menovaného spoluvlastníka M. Š. nar. X.

Vedľajší účastník predložil kópiu dedičského rozhodnutia po starom otcovi J. Š., kde vystupoval spolu so svojim strýkom M. Š. ako dedič. Strýko M. Š. zomrel slobodný a bezdetný a jediným synom jeho brata bol vedľajší účastník. Z uvedeného vyplýva, že podľa § 475 ods. 2 Občianskeho zákonníka je J. S. nar. X. (vedľajší účastník) zákonným dedičom pôvodného spoluvlastníka M. Š.

Ďalej vedľajší účastník uviedol, že notárska zápisnica N 83/2010, NZ 24807/2010 bola vydaná nezákonne a v zápisnici uvádzané splnenie podmienok vydržania vlastníckeho práva bolo zástupcom D. S. v konaní pred notárom iba slovné deklarované a nie skutočne napadnuté. Týchto svojich práv sa bude musieť domáhať vedľajší účastník v inom súdnom konaní.

Na základe uvedeného navrhol, aby najvyšší súd uznesenie krajského súdu v Žiline zo dňa 30.3.2011 v celom rozsahu ako vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel jednomyseľne k záveru, že odvolaniu žalobcov nemožno vyhovieť. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP.

Správne súdnictvo je neoddeliteľným atribútom právneho štátu, ktorým je Slovenská republika. Správnym súdnictvom sa zabezpečuje realizácia ústavného princípu domáhať sa súdnej ochrany práv fyzických a právnických osôb na nezávislom a nestrannom súde.

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami ako ten, o koho práva v konaní ide.

Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu orgánu verejnej správy je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti

s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, resp. v opravnom prostriedku, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu v Námestove, ktorý ako príslušný orgán podľa § 3 ods. 2 písm. b/ zákona č. 180/1995 Z.z. v spojení s § 5 ods. 1, 2 a § 42d zákona č. 518/2003 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a pozemkových spoločenstvách potvrdil nadobudnutie vlastníctva J. S. nar. X. k nehnuteľnostiam označeným v rozhodnutí.

V časti 2 uvedeného rozhodnutia správny orgán podľa § 11 ods. 8 písm. b/ zákona č. 180/1995 Z.z. návrh na vydanie rozhodnutia podľa § 11 ods. 1 pre parc. X, X a X v podiele evidovaného vlastníka S. M. 12/60 a P. J. 18/60 CKN parc. X a X v podiele evidovaného vlastníka M. Š. 1/20, CKN parc. č. X a X v podiele evidovaného vlastníka Mgr. E. A. 1/3 a Š. M. 1/20, CKN parc. X, X v podiele evidovaného vlastníka Mgr. E. A. 1/3, CKN parc. X a X a X v podiele evidovaného vlastníka Mgr. E. A. 60/1800, Š. D. 60/1800, Š. M. 60/1800 a P. A. 11/50 zamietol vzhľadom na to, že vlastnícke právo k pozemku si uplatnila aj iná osoba a to E. A., A. P., J. P., M. S. a J. S.

Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu. Z podania musí byť zrejmé kto ho podáva, akej veci sa týka a čo sa navrhuje. Osobitné právne predpisy môžu ustanoviť aj jeho ďalšie náležitosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na to, že v ustanovení § 19 ods. 2 Správneho poriadku ide o dôležité interpretačné pravidlo, ktorého zmyslom je vykonať posúdenie konania účastníkov tak, aby jeho výklad zodpovedal skutočnej vôli osoby, ktorá ho robí. To na jednej strane vyžaduje, aby správny orgán odstránil možné pochybnosti o úmysle

účastníka tak, aby z obsahu podania jednoznačne určito a zrozumiteľne sa dalo ustáliť čo je jeho úmyslom, zároveň však takéto požadované upresnenie na strane druhej limituje správny orgán pri posúdení skutočného procesného úmyslu účastníka pri hodnotení jeho vôle, ktorú zrozumiteľne a jednoznačne vyjadril a to potom v ďalšom neukladá povinnosť správneho orgánu za účastníka automaticky vyhľadávať pre neho najpriaznivejšie možné výklady pri hodnotení obsahu podania. Naopak, správny orgán si nemôže domýšľať obsah úkonu alebo z obsahu jednoznačného úkonu robiť závery, ktoré z neho v skutočnosti nevyplývajú a dať úkonu iný význam, než bol účastníkom sledovaný zmysel. Každý procesný úkon je potrebné posudzovať z objektívneho hľadiska, podľa toho tak, ako bol navonok urobený.

Z obsahu správneho spisu jednoznačne vyplýva, že žalobcovia vystupovali v správnom konaní ako splnomocnení zástupcovia M. Š. Následne z toho vyplýva, že žalobcovia nie sú aktívne procesne legitimovaní na podanie žaloby, keďže neboli účastníkmi správneho konania.

Žalobcovia nevystupovali napriek podanej žalobe ako účastníci konania a nedoložili žiadne doklady, z ktorých by vyplývalo, že nimi sú, alebo nimi mali byť.

Z podania žalobcov ani nevyplýva, že by sa domáhali práv opomenutého účastníka správneho konania podľa § 250b ods. 2 OSP.

V námietkach, ktoré uviedli žalobcovia v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa nedostatočne špecifikovali svoj vzťah k uvedeným právnym predchodcom, keď namietajú, že v súlade s § 475a Občianskeho zákonníka sa dňom smrti M. Š. stal J. S. (bližšie neoznačený) zákonným dedičom menovaného, pričom túto tvrdenú skutočnosť nijako nepreukázali. Takisto z odvolania nie je zrejmé, že prečo argumentujú splnením podmienok na nadobudnutie sporných pozemkov vydržaním D. S., ktorá má byť podľa ich tvrdenia ich dcérou a nie je zrejmé, či ju zastupujú, nakoľko nepredložili plnú moc, alebo na základe iných právnych dôvodov odvádzajú svoje oprávnenie konať v jej mene.

Žalobcovia nepreukázali, že sú aktívne legitimovanými osobami na podanie žaloby na preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu, nakoľko vo všetkých podaniach sa odvolávajú na práva iných osôb bez toho, aby jednoznačne boli oprávnení ich v danom konaní

zastupovať. Je potrebné uviesť, že žiaden subjekt nie je aktívne legitimovaný na podanie takej žaloby v prospech inej osoby. Odvolací súd dáva tiež do pozornosti závery Obvodného pozemkového úradu v Námestove, ktorý zamietol návrh na vydanie rozhodnutia k vyššie označeným pozemkom vzhľadom na to, že si vlastnícke práva k pozemkom uplatnili aj iné osoby.

Na základe uvedeného odvolací súd odvolacie námietky žalobcov považoval za nedôvodné, resp. v časti za irelevantné a napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP s poukazom na § 246c ods. 1 a § 250k ods. 1 OSP, keďže žalobcovia v konaní nemali úspech a žalovanému v odvolacom konaní trovy nevznikli.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu **n i e** j e príпустný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. mája 2012

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková